

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 25.10.2012
COM(2012) 631 final

2012/0298 (APP)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

**за разрешаване на засилено сътрудничество в областта на данъка върху
финансовите сделки**

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. ВЪВЕДЕНИЕ

На 28 септември 2011 г. Комисията прие предложение¹ за Директива на Съвета относно обща система на данък върху финансовите сделки и за изменение на Директива 2008/7/ЕО².

Правното основание за предложената директива на Съвета беше член 113 от ДФЕС, тъй като предложените от Комисията разпоредби имат за цел хармонизация на законодателството в областта на данъчното облагане на финансовите сделки, доколкото това е необходимо да се гарантира правилното функциониране на вътрешния пазар за сделки с финансови инструменти и да се избегне нарушаване на конкуренцията. Това правно основание изисква Съветът да вземе решение с единодушие в съответствие със специална законодателна процедура, след като се консултира с Европейския парламент и Икономическия и социален комитет.

С предложението се цели:

- да се хармонизира законодателството в областта на косвеното данъчно облагане на финансови сделки, което е необходимо, за да се гарантира правилното функциониране на вътрешния пазар за сделки с финансови инструменти и да се избегне нарушаване на конкуренцията между финансовите инструменти, участниците и пазарите в целия Европейски съюз,
- същевременно да се гарантира, че финансовите институции поемат справедлив дял от разходите, произтичащи от неотдашната криза, и да се създадат равнопоставени условия с останалите сектори от гледна точка на данъчното облагане³,
- да се въведат условия, възпиращи извършването на сделки, които не подобряват ефективността на финансовите пазари, като по-този начин се подсилват регулаторните мерки, целящи да предотвратят бъдещи кризи.

В някои държави членки съществуваша данъци върху някои финансови операции още преди финансовата и икономическа криза, а много други решиха или обявиха намерението си да въведат такъв данък, да разширят обхвата на съществуващия данък върху финансовите сделки и/или да увеличат данъчните ставки, за да гарантират, че финансовите институции поемат своя справедлив и съществен дял за покриване на разходите от неотдашната криза и за консолидиране на публичните бюджети.

¹ COM(2011) 594.

² Директива 2008/7/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 година относно косвените данъци върху набирането на капитал

³ Финансовите институции, пряко или косвено, до голяма степен се възползваха от операциите по спасяване и гарантиране, финансирани от европейските данъкоплатци в периода от 2008 г. до 2012 г. Тези операции, заедно със забавянето на икономическата дейност поради повишаване на несигурността относно стабилността на цялостната икономическа и финансова система, доведоха до влошаване на публичните финанси в цяла Европа. Освен това повечето финансови и застрахователни услуги са освободени от ДДС.

В този контекст ефективното функциониране на вътрешния пазар (по същество за финансови услуги) изискваше да бъдат предприети действия, с които да се избегне нарушаване на трансграничната конкуренция между финансовите продукти и участниците. За да бъдат постигнати тези положителни ефекти и поради съображения за данъчната неутралност трябва да се търси всеобхватно хармонизиране, по-специално за да бъдат обхванати силно променливи продукти, като например деривати и участници и пазари, които лесно променят местонахождението си.

Затова през 2011 г. Комисията представи посоченото по-горе предложение за Директива относно общата система на данък върху финансовите сделки. В него се определят основните характеристики на такава обща система за всеобхватен данък върху финансовите сделки в ЕС, която има за цел постигането на тези цели. Тя беше така замислена, че да се сведе до минимум рискът от смяна на мястото на извършване на стопанска дейност.

Икономическият и социален комитет и Европейският парламент дадоха своето положително становище съответно на 29 март 2012 г.⁴ и 23 май 2012 г.⁵ Освен това Комитетът на регионите прие положително становище по въпроса на 15 февруари 2012 г.⁶.

В рамките на заседанията по време на полското председателство⁷ на ЕС Съветът започна обстойно обсъждане на предложението и неговите варианти, което продължи с ускорен темп и по време на датското председателство, но предложението не успя да получи изискваната единодушна подкрепа поради фундаментални и непреодолими различия между държавите членки.

На заседанията на Съвета на 22 юни и 10 юли 2012 г. бе установено, че все още съществуват съществени различия в мненията по отношение на необходимостта да се създаде обща система за данък върху финансовите сделки (ДФС) на равнище ЕС и че принципът на хармонизиран данък върху финансовите сделки няма в близко бъдеще да получи единодушна подкрепа в рамките на Съвета.

От горепосоченото следва, че целите на общата система на ДФС, както беше обсъдена в Съвета след първоначалното предложение на Комисията, не могат да бъдат постигнати в разумен срок от Съюза като цяло.

При тези обстоятелства единадесет държави членки (Белгия, Германия, Естония, Гърция, Испания, Франция, Италия, Австрия, Португалия, Словения и Словакия) отпратиха официални искания към Комисията с писма, получени в периода между 28 септември и 23 октомври 2012 г., в които заявяват желание да установят засилено сътрудничество помежду за създаването на обща система за данък върху финансовите сделки и изискват от Комисията да представи на Съвета предложение в този смисъл. Те посочиха, че обхватът и целите следва да се основават на предложението на Комисията от септември 2011 г. за Директива на Съвета относно обща система за данък върху

⁴ ECO/321 – CESE 818/2012 г. (ОВ С 181, 21.6.2012 г., стр. 55).

⁵ P7_TA(2012)0217.

⁶ CdR 332/2011 (ОВ С 113, 18.4.2012 г., стр. 7).

⁷ ДФС беше на първо място в дневния ред на Съвета по икономически и финансови въпроси на 8 ноември 2011 г. и след това на три последователни заседания през март, юни и юли 2012 г. От декември 2011 г. до юни 2012 г. на тази тема бяха посветени седем от заседанията на Работната група по данъчните въпроси — непряко данъчно облагане, към Съвета.

финансовите сделки. Беше отбелязана по-специално необходимостта от избягване на действия за избягване на данъчно облагане, данъчни нарушения и прехвърляне към други юрисдикции.

В отговор на тези искания за засилено сътрудничество Комисията изготви настоящото предложение за решение на Съвета за разрешаване на засилено сътрудничество в областта на ДФС.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ ЗА ЗАСИЛЕНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Засиленото сътрудничество се регулира от член 20 от Договора за Европейския съюз (ДЕС) и членове 326—334 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС).

Настоящото предложение на Комисията за Решение на Съвета за разрешаване на засилено сътрудничество в областта на ДФС се основава на член 329, параграф 1 от ДФЕС.

3. ПРЕДВИЖДАНИ МЕРКИ ЗА ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ НА ЗАСИЛЕНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Настоящото предложение за решение на Съвета се отнася до разрешаването на засилено сътрудничество в областта на ДФС. В кратък срок ще бъде представено предложение за конкретните мерки за осъществяване на такова засилено сътрудничество, т.е. по същество за Директива относно общата система за данък върху финансовите сделки. То ще се основава до голяма степен на първоначалното предложение на Комисията, особено по отношение на обхвата и целите му.

4. ОЦЕНКА НА ПРАВНИТЕ УСЛОВИЯ ЗА ЗАСИЛЕНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

4.1. Област, обхваната от Договора

Член 329, параграф 1 от ДФЕС определя, че засилено сътрудничество може да бъде установено „в някоя от областите, посочени в Договорите“. Това изискване е изпълнено.

Първо, общата система за данък върху финансовите сделки, както е предвидена в предложението на Комисията и в дискусиите, проведени в Съвета, попада в обхвата на Договорите, като пример за хармонизирано косвено данъчно облагане по смисъла на член 113 от Договора за функционирането на ЕС. Съгласно тази разпоредба Съветът може да приеме разпоредби, които са необходими, за да се гарантира функционирането на вътрешния пазар и да се избегне нарушаване на конкуренцията, каквато е идеята на предложената и обсъждана обща система.

Второ, предлаганата обща система за данък върху финансовите сделки е достатъчно обширна, за да се счита, че представлява „област“, обхваната от договорите, в която може да бъде установено засилено сътрудничество. С основната нормативна уредба ще се хармонизира данъчната структура и ще се определят минимални данъчни ставки.

Също така ще се разпределят правата за данъчно облагане между държавите членки, особено с цел да се избегне двойно данъчно облагане или двойно необлагане, ще се хармонизира изискуемостта и ще се определят данъчно задължените лица. Накрая, системата съдържа различни елементи, целящи да се гарантира, че данъкът се събира ефективно във всички държави членки.

Член 20, параграф 1 от ДФЕС определя, че засилено сътрудничество може да бъде установено „в области, които не попадат в изключителната компетентност на Съюза“. Компетентността, предоставена по силата на член 113 от ДФЕС се отнася до установяването и функционирането на вътрешния пазар, която е споделена, т.е. неизключителна компетентност (член 3 и член 4, параграф 2 от ДФЕС).

4.2. Решението за разрешаване на засилено сътрудничество като крайна мярка и участие на поне девет държави членки

Член 20, параграф 2 от ДЕС определя, че решението за установяване на засилено сътрудничество може да се приеме от Съвета само като крайна мярка, след като той установи, че целите на това сътрудничество не могат да бъдат постигнати в разумен срок от Съюза като цяло, и при условие, че в него участват поне девет държави членки.

По време на първото заседание на Съвета по икономически и финансови въпроси по тази тема на 8 ноември 2011 г., някои държави членки заявиха, че са против каквато и да е обща система за данък върху финансовите сделки на равнище Европейски съюз, освен ако подобен ДФС не бъде въведен в световен мащаб. На този етап една от държавите членки предложи гласуване на предложението, за да се избегнат бъдещи дискусии относно хармонизиране на европейско равнище на данъка върху финансовите сделки (ДФС).

По време на седемте заседания на Работната група по данъчните въпроси — косвено данъчно облагане, към Съвета, които се проведеха по време на полското, а след това и на датското председателство, бяха изложени, разгледани и обсъдени множество алтернативни характеристики на ДФС, базирани на предложението на Комисията. В резултат от обсъжданията беше потвърдено, че държавите членки не могат да постигнат единодушна подкрепа за обща система за данък върху финансовите сделки във вида, предложен от Комисията или в какъвто и да е друг вариант.

На заседанието на Съвета на 22 юни 2012 г. държавите членки, които на по-ранен етап вече бяха изразили несъгласие с обща система за данък върху финансовите сделки, препотвърдиха позицията си. При тези обстоятелства няколко други държави членки изразиха своето намерение да изискат разрешение за осъществяване на засиленото сътрудничество в съответствие с член 20 от ДЕС и член 329 от ДФЕС. Някои от опонентите на общата система за данък върху финансовите сделки (от всякакъв вид) заявиха, че няма да се противопоставят на процедура за засилено сътрудничество по този въпрос, при условие че са изпълнени всички необходими за това изисквания.

Като взе предвид изразените мнения, председателството (Дания) заключи на същото заседание, че предложението от Комисията ДФС не може да събере единодушна подкрепа. Председателството отбеляза също така, че значителен брой делегации са изразили подкрепа за разглеждане на възможността за засилено сътрудничество.

От своя страна Европейският съвет заяви на заседанието си на 28 юни 2012 г., че: „*както беше отбелязано на заседанието на Съвета на 22 юни 2012 г., предложението*

за данък върху финансовите сделки няма да бъде прието от Съвета в разумен срок. Ето защо няколко държави членки ще отправят искане за засилено сътрудничество в тази област с оглед на приемането му до декември 2012 г.”

На заседанието на Съвета на 10 юли 2012 г. председателството (Кипър) се позова на дискусиите, проведени на срещата на Съвета на 22 юни 2012 г., и споменатите по-горе заключения на Европейския съвет. То отбеляза липсата на единодушна подкрепа за предложението за ДФС, разгледано по време на датското председателство. То заключи, че продължават да съществуват значителни различия в мненията по отношение на необходимостта да се създаде обща система за данък върху финансовите сделки на равнище ЕС и че в близко бъдеще принципът на хармонизиран данък върху финансовите сделки няма да получи единодушна подкрепа в рамките на Съвета. Накрая отбеляза, че съществува подкрепа от значителен брой държави членки за разглеждане на възможността за засилено сътрудничество, което би позволило ограничен брой държави членки да предприемат действия в тази област първо помежду си.

От горепосоченото следва, че целите на общата система на ДФС, както беше обсъдена в Съвета след първоначалното предложение на Комисията, не могат да бъдат постигнати в разумен срок от Съюза като цяло. Следователно процес на засилено сътрудничество в съответствие с член 20 от ДЕС и член 329 от ДФЕС ще представлява крайна мярка за осъществяване на напредък по този въпрос в рамките на договора.

При тези обстоятелства единадесет държави членки Белгия, Германия, Естония, Гърция, Испания, Франция, Италия, Австрия, Португалия, Словения и Словакия отправиха официални искания към Комисията, в които заявяват желание да установят засилено сътрудничество помежду си за установяване на обща система за данък върху финансовите сделки и изискват от Комисията да представи на Съвета предложение в този смисъл.

4.3. Насърчаване на постигането на целите на Съюза, защита на неговите интереси и засилване на процеса на интеграция

Установяването на вътрешен пазар е една от основните цели на Съюза, определени в член 3, параграф 3 от ДЕС. Постигането на тази цел ще бъде насърчено посредством обща система за данък върху финансовите сделки, тъй като капиталовите пазари понастоящем се характеризират със силно международно измерение и съществените различия в данъчното облагане в тази област биха довели до значителни нарушения на конкуренцията и ще възпрепятстват създаването на реален вътрешен пазар за обхванатите продукти.

Хармонизирането на законодателството относно различните форми на косвено данъчно облагане в съответствие с член 113 от Договора за функционирането на Европейския съюз служи за „установяването и функционирането на вътрешния пазар” и „за избягване на нарушаване на конкуренцията”.

Съвместното съществуване на различни национални форми на ДФС, които се прилагат понастоящем или за които има вероятност да се приложат в близко бъдеще в редица държави членки, води до разпокъсаност на пазара. Това на свой ред води до нарушения на конкуренцията в резултат на данъчен арбитраж, отклонения на търговията, както между продукти, така и между географски региони, стимули за стопанските субекти да избягват данъчно облагане чрез операции с ниска икономическа стойност, както и

допълнителни разходи за тях, поради присъщата сложност на описаната ситуация. Този сценарий съществува понастоящем и ще продължи да се развива при липса на хармонизация. Освен отрицателните ефекти върху данъчните приходи, това противоречи и на целта на Съюза за правилното функциониране на вътрешния пазар.

Това е от особено значение във финансовия сектор, където данъчните основи се характеризират със висока гъвкавост, като изборът често зависи от нивото на трансакционните разходи (които включват данъци), и където е много висок рискът от промяна на мястото на извършване на стопанската дейност в зависимост от разходите.

Първоначалното предложение на Комисията въз основа на член 113 от ДФЕС имаше за цел да разреши тези проблеми. По своето естество целта за създаване на истински вътрешен пазар и подобряване на неговото функциониране е също толкова актуална в рамките на желаното засилено сътрудничество, т.е. между по-малък брой държави членки.

В началото на засиленото сътрудничество непосредствените ползи за вътрешния пазар ще бъдат по необходимост реализирани единствено в географския обхват на това сътрудничество, тъй като не всички държави членки участват в него. Въпреки това, тъй като това сътрудничество трябва да „остане отворено по всяко време за всички държави членки” (член 20, параграф 1, втора алинея, второ изречение от ДФЕС), неговото географско покритие съответно ще се разшири, ако и когато други държави членки се присъединят към него.

Освен това предимствата за вътрешния пазар по отношение на намаляване на разходите, произтичащи от сложността на стопанската дейност, също ще бъдат усетени от институциите на държавите членки, които първоначално не участват в сътрудничеството. Финансовите им сделки, обхванати от засиленото сътрудничество, ще бъдат предмет на една обща система, а не на множество различни национални разпоредби.

Накратко, желаното засилено сътрудничество ще благоприятства осъществяването на целите на Съюза, ще защити неговите интереси и ще засили процеса на интеграция.

4.4. Съответствие с Договорите и с правото на Съюза

Съгласно член 326, параграф 1 от ДФЕС засиленото сътрудничество трябва да се осъществява в съответствие с Договорите и с правото на Съюза. По този начин при установяване на обща хармонизирана система за ДФС засиленото сътрудничество трябва да зачита съществуващите достижения на общностното право в тази област.

Понастоящем има само един правен акт на Съюза, отнасящ се до данъчно облагане на финансови сделки, а именно Директива 2008/7/ЕО на Съвета⁸. По-специално в член 5, параграф 2 от тази директива се изключва всякакъв вид косвен данък за емитиране на някои ценни книжа (сделки с тези ценни книжа на първичния пазар). От друга страна, независимо от това изключване, в член 6, параграф 1, буква а) от същата директива се предвижда възможност държавите членки на ЕС да облагат прехвърлянето на ценни книжа (сделки на вторични пазари). От това следва, че данък може да бъде начисляван върху прехвърлянето на ценни книжа, но не може да бъде начисляван за емитирането и

⁸ Директива 2008/7/ЕО на Съвета относно косвените данъци върху набирането на капитал, ОВ L 46, 21.2.2008 г., стр. 11.

придобиването от първия държател на финансови инструменти, попадащи в обхвата на член 5, параграф 2 от Директива 2008/7/ЕО⁹.

Всяка евентуална директива на Съвета за осъществяване на засилено сътрудничество в областта на ДФС ще трябва да спазва разпоредбите на Директива 2008/7/ЕО, за да се избегнат евентуални противоречия между двете директиви.

4.5. Принципи за ненакърняване на вътрешния пазар или на икономическото, социалното и териториалното сближаване; за премахване на пречки или дискриминация при търговията и за ненарушаване на конкуренцията

4.5.1. Засиленото сътрудничество не трябва да накърнява вътрешния пазар, нито икономическото, социалното и териториалното сближаване

Член 326, параграф 2 от ДФЕС изисква засиленото сътрудничество да не накърнява вътрешния пазар, нито икономическото, социалното и териториалното сближаване.

Засиленото сътрудничество в настоящия контекст няма да противоречи на изискването за ненакърняване на вътрешния пазар. Хармонизирането на ДФС на територията на група държави членки (юрисдикция на ДФС) ще допринесе за по-доброто функциониране на вътрешния пазар, въпреки че тези предимства няма да се отразят незабавно и изцяло на всички 27 държави членки¹⁰. Рисковете от разпокъсаност на вътрешния пазар и нарушаване на конкуренцията ще бъдат намалени и/или избегнати първо в рамките на юрисдикцията на ДФС, в която се упражнява засиленото сътрудничество. В сравнение със ситуация, при която няма такова сътрудничество, функционирането на вътрешния пазар на нивото на 27 държави членки ще се подобри, вместо да се влоши.

Освен това финансовите субекти, извън юрисдикцията на ДФС, ще се възползват от опростяването, присъщо на хармонизирания режим, приложим от всички участващи държави членки, в сравнение със сценарий с различни нехармонизирани режими на ДФС.

Поради сходни причини икономическото, социалното и териториалното сближаване няма да бъде неблагоприятно засегнато от засиленото сътрудничество. Няма доказателства, че засиленото сътрудничество с оглед приемането на хармонизирани разпоредби относно ДФС би довело до значителни различия в икономическото и социалното развитие между участващите и неучастващите държави членки. Нито пък, че ще се отрази отрицателно по-специално върху икономическото или социалното развитие на икономически по-бедни или географски по-отдалечени региони на Европейския съюз. В това отношение може също така да се отбележи, че между държавите членки, които изискват засилено сътрудничество съществуват значителни разлики, както по отношение на икономическото им развитие, така и на тяхното географско положение в рамките на Съюза.

⁹ Виж Решение на Съда от 1 октомври 2009 г., Дело C-569/07, точки 32 — 35, като цитира Дело C-415/02 (ОВ С 282, 21.11.2009 г., стр. 6).

¹⁰ Вж. раздел 4.3 по-горе

4.5.2. Засиленото сътрудничество не трябва да създава пречка, нито дискриминация при търговията между държавите членки, нито да води до нарушаване на конкуренцията между тях

Член 326, параграф 2 от ДФЕС изисква засиленото сътрудничество да не създава пречка, нито дискриминация при търговията между държавите членки, нито да води до нарушаване на конкуренцията между тях

Комисията смята, че това изискване е изпълнено, поради следните причини:

Условията на хармонизирания режим на ДФС, осъществяван при засилено сътрудничество, ще се прилагат последователно към всички финансови институции и сделки в съответствие с обективни критерии и особено критерии за географско привързване.

Освен това самото съвместно съществуване на правна система на хармонизиран ДФС, приложима в рамките на участващите държави членки, от една страна, и на националните правни системи на неучастващите държави членки, от друга страна, не може да се счита за пречка, дискриминация или нарушаване на конкуренцията. При липса на засилено сътрудничество дори още по-голям брой правни системи ще функционират успоредно. От тази гледна точка желаното засилено сътрудничество намалява вероятността от нарушаване на конкуренцията, особено що се отнася до изкривяванията чрез необлагане или двойно данъчно облагане.

4.6. Зачитане на правата, компетентността и задълженията на неучастващите държави членки

Член 327 от ДФЕС изисква всяко засилено сътрудничество да зачита компетентността, правата и задълженията на държавите членки, които не участват в него.

Засиленото сътрудничество в областта на обща система за данък върху финансовите сделки ще спазва това изискване.

По-специално системата по никакъв начин няма да засяга възможността за неучастващите държави членки да запазят или да въведат ДФС въз основа на нехармонизирани национални правила, ако те са съобразени с правните задължения на Съюза, които при всички положения имат обвързващ характер.

Освен това общата система на ДФС ще определи данъчните права на участващите държави членки единствено въз основа на подходящи критерии за привързване.

5. Общи заключения

Въз основа на гореизложеното Комисията заключава, че са изпълнени всички установени в Договорите правни условия за засилено сътрудничество, при условие че актът за прилагане на настоящото засилено сътрудничество зачита в пълна степен съответната разпоредба на Директива 2008/7/ЕО.

Комисията счита също така, че е уместно и навременно да се разреши засиленото сътрудничество.

Неотдавнашната финансова и икономическа криза оказва сериозно въздействие върху икономиките и върху публичните финанси в ЕС. Финансовият сектор изигра основна роля за предизвикването на икономическата криза, а разходите за нея бяха поети като цяло от правителствата и европейските граждани. През последните две десетилетия финансовият сектор отчете висока рентабилност, което може да се дължи отчасти на (скрита или явна) закрила, осигурена от правителствата, комбинирана с банково регулиране и освобождаване от ДДС.

При тези обстоятелства някои държави членки започнаха да въвеждат допълнителни форми на данъчно облагане на финансовия сектор, докато други държави членки вече прилагаха специфични данъчни режими за финансови сделки.

Настоящата ситуация води до следните нежелани последици:

- фрагментиране на данъчното третиране в рамките на вътрешния пазар за финансови услуги — като се има предвид нарастващият брой некоординирани национални данъчни мерки — с произтичащите от това възможности за нарушаване на конкуренцията между различните финансови инструменти, участници и пазари в целия Европейски съюз и двойно данъчно облагане или двойно необлагане с данък;
- финансовите институции не дават своя справедлив и съществен принос за покриването на разходите за неотдавнашната криза и липсват равнопоставени условия на конкуренция с другите сектори от данъчна гледна точка;
- данъчната политика не спомага за създаването на възпиращи фактори за сделки, които не повишават ефективността на финансовите пазари, нито подпомагат регулаторните мерки за избягването на бъдещи кризи, но които могат единствено да отклоняват средства от нефинансовия сектор на икономиката към финансовите институции и по този начин водят до свръхинвестиции в дейности, които не подобряват общото благосъстояние.

Въвеждане на обща система за данък върху финансовите сделки между достатъчно на брой държави членки ще доведе незабавно до осезателни предимства по всички три теми, изброени по-горе, във връзка с финансови сделки, обхванати от засиленото сътрудничество. В резултат на това в участващите държави членки ще бъдат намалени рисковете от промяна на мястото на извършване на стопанска дейност, увеличени данъчните приходи, подобрена ефективността на финансовия пазар и предотвратено избягването на двойното данъчно облагане или необлагането. Хармонизираната система няма да се отрази на законодателството и политиката в тази област на други държави членки, докато стопанските субекти от други държави членки ще могат да се възползват от намаляване на разпокъсаността на вътрешния пазар (вж. по-горе). Посредством режим, съобразен с първоначалното предложение на Комисията, би било възможно да се преустановят действия за избягване на данъчно облагане, данъчни нарушения и прехвърляне към други юрисдикции.

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

за разрешаване на засилено сътрудничество в областта на данъка върху финансовите сделки

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 329, параграф 1 от него,

Като взе предвид исканията, отправени от Белгия, Германия, Естония, Гърция, Испания, Франция, Италия, Австрия, Португалия, Словения и Словакия,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид одобрението на Европейския парламент¹¹,

като има предвид, че:

- (1) В съответствие с член 3, параграф 3 от Договора за Европейския съюз (ДЕС) Съюзът установява вътрешен пазар.
- (2) В съответствие с член 113 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) Съветът приема разпоредби за хармонизация на законодателството по отношение на данъците върху оборота и акцизи и други форми на косвено данъчно облагане, доколкото такава хармонизация е необходима за осигуряване на създаването и функционирането на вътрешния пазар и да се избегне нарушаването на конкуренцията.
- (3) През 2011 г. Комисията взе под внимание дискусията на всички нива относно допълнително облагане на финансовия сектор. Тази дискусия е израз на желанието да се гарантира, че финансовият сектор поема справедлив и съществен дял от разходите, свързани с кризата, и че за в бъдеще подлежи на равнопоставено облагане спрямо други сектори, както и на стремежа да се премахнат стимулите за прекалено рискови дейности на финансовите институции, да се допълнят регулаторните мерки, с които се цели избягване на бъдещи кризи, и да се генерират допълнителни приходи за общите бюджети или за конкретни политически цели.
- (4) На този фон Комисията прие предложението за Директива на Съвета за обща система на данък върху финансовите сделки и за изменение на Директива

¹¹ ОВ С , г., стр. .

2008/7/ЕО¹². Основната цел на предложението беше да се осигури правилно функциониране на вътрешния пазар и да се избегне нарушаване на конкуренцията.

- (5) На заседанието на Съвета на 22 юни 2012 г. беше установено, че липсва единодушна подкрепа за предложената от Комисията обща система за данък върху финансовите сделки (ДФС). Европейският съвет в заключенията си от 29 юни 2012 г. посочи, че предложената директива няма да бъде приета от Съвета в рамките на разумен срок. На заседанието на Съвета на 10 юли 2012 г. бяха отбелязани оставащите съществени различия в мненията по отношение на необходимостта от създаване на обща система за данък върху финансовите сделки на равнището на Съюза и беше потвърдено, че принципът на хармонизирано данъчно облагане на финансовите сделки няма в близко бъдеще да получи единодушна подкрепа в рамките на Съвета.
- (6) При тези обстоятелства единадесет държави членки, а именно Белгия, Германия, Естония, Гърция, Испания, Франция, Италия, Австрия, Португалия, Словения и Словакия отправиха искания до Комисията с писма, получени между 28 септември и 23 октомври 2012 г., в които се посочва, че желаят да установят засилено сътрудничество помежду си в областта на ДФС. Тези държави членки поискаха обхватът и целите на засиленото сътрудничество да се основават на предложението за директива, представено от Комисията на 28 септември 2011 г. Беше отбелязана по-конкретно необходимостта от избягване на действия за избягване на данъчно облагане, данъчни нарушения и прехвърляния към други юрисдикции.
- (7) Засиленото сътрудничество следва да осигури необходимата правна уредба за създаването на обща система за данък върху финансовите сделки в участващите държави членки и да гарантира, че са хармонизирани основните данъчни характеристики. Следва, доколкото е възможно, да бъдат премахнати стимулите за данъчен арбитраж и изкривяванията при разпределяне на средствата между финансовите пазари, както и възможностите за двойно данъчно облагане или двойно необлагане, както и действия за избягване на данъчно облагане.
- (8) Условието, изложени в член 20 от ДЕС и в членове 326 и 329 от ДФЕС, са изпълнени.
- (9) На заседанието на Съвета на 29 юни 2012 г. беше записано, а на заседанието на 10 юли 2012 г. — потвърдено, че целта за приемане на обща система за данък върху финансовите сделки не може да бъде постигната в разумен срок от Съюза като цяло. Следователно е изпълнено изискването по член 20, параграф 2 от ДЕС, според което засиленото сътрудничество може да бъде прието единствено като крайна мярка.
- (10) Важната по същество област, в която ще се осъществи засиленото сътрудничество — създаването на обща система за данък върху финансовите сделки в рамките на Съюза, е включена в обхвата на член 113 от Договора за функционирането на Европейския съюз и следователно от Договорите.

¹² COM (2011) 594 окончателен от 28 септември 2011 г.

- (11) Засиленото сътрудничество в областта на създаването на обща система за ДФС има за цел да се гарантира правилното функциониране на вътрешния пазар. Чрез това сътрудничество се избягва едновременното съществуване на различни национални режими, а оттам — излишното фрагментиране на пазара, както и последващите проблеми под формата на нарушаване на конкуренцията, отклонения на търговията между различните продукти, участници и географски региони и стимули за това стопанските субекти да избягват данъчното облагане чрез операции с ниска икономическа стойност. Тези въпроси са от особено значение във финансовата област, която се отличава със силна гъвкавост при определяне на данъчните основи. По този начин засиленото сътрудничество благоприятства осъществяването на целите на Съюза, защитава интересите му и засилва процеса на интеграция в съответствие с член 20, параграф 1 от ДЕС.
- (12) Създаването на обща хармонизирана система за ДФС не е включено в списъка с областите от изключителната компетентност на Съюза, установен в член 3, параграф 1 от ДФЕС. Тъй като тя служи за функционирането на вътрешния пазар, в съответствие с член 113 от ДФЕС тя попада в обхвата на споделената компетентност на Съюза по смисъла на член 4 от ДФЕС и следователно в рамките на неизключителната компетентност на Съюза.
- (13) Засиленото сътрудничество във въпросната област е в съответствие с Договорите и с правото на Съюза съгласно член 326, параграф 1 от ДФЕС. Съгласно член 326, параграф 2 от ДФЕС то няма да накърни вътрешния пазар, нито икономическото, социалното и териториалното сближаване, не представлява пречка, нито дискриминация при търговията между държавите членки и няма да предизвиква нарушения на конкуренцията между тях.
- (14) В съответствие с член 327 от ДФЕС засиленото сътрудничество в съответната област трябва да зачита компетентността, правата и задълженията на държавите членки, които не участват в него. Тази система няма да попречи на неучастващите държави членки да запазят или да въведат ДФС въз основа на нехармонизирани национални правила. Общата система за ДФС ще определи данъчните права на участващите държави членки единствено въз основа на подходящи критерии за привързване.
- (15) При изпълнение на всяко от условията за участие, изложени в настоящото решение, и в съответствие с член 328 от ДФЕС засиленото сътрудничество в посочената в решението област е отворено по всяко време за всички държави членки, готови да спазват вече приетите в тази насока актове,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

На Белгия, Германия, Естония, Гърция, Испания, Франция, Италия, Австрия, Португалия, Словения и Словакия се разрешава да установят засилено сътрудничество помежду си в областта на създаването на обща система за данък върху финансовите сделки, като за целта прилагат съответните разпоредби на Договорите.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на [...] година.

*За Съвета
Председател*